

Påskveckans kronologi

Sista veckan i Jesu liv innan hans lidande och död är den viktigaste i hans jordiska liv. Det är också den period som får det mest omfattande utrymmet i alla fyra evangelierna. En del har uttryckt det så att det som kommer före påskveckans händelser endast är en inledning och bakgrund till densamma.

Johannes konstaterar att

"sex dagar före påsk kom Jesus till Betania där Lasarus bodde, Han som Jesus uppväckt från det döda." Joh 12:1

När Jesus hade sin sista måltid sa han

"Det var strax före påskhögtiden och Jesus visste att stunden hade kommit, då han skulle lämna denna värld och gå till Fadern... (Joh 13:1)

Den här versen visar tydligt att Jesus hade sin sista måltid med lärjungarna innan den egentliga påskfirningen inleddes, alltså Nisan 13/14. Det här visas ytterligare i Joh 18:28 som säger oss att morgonen efter den sista måltiden så förs Jesus till Pretoriet för att dömas. De judiska auktoriteterna vägrar dock att gå in dit eftersom de då skulle bli orena och inte kunna delta i påskfirandet.

I Joh 19:14 konstateras också att Jesus ställs inför Pilatus på påskens tillredelsedag, alltså inte under den första dagen av det osyrade brödets högtid som var en stor festdag. I Joh 19:31 konstaterar han också att

"eftersom det var tillredelsedag och judarna inte ville att kropparna skulle hänga kvar på korset över sabbaten - det var nämligen en stor sabbatsdag - bad de Pilatus att de korsfästas ben skulle krossas och kropparna föras bort." Jfr också Joh 19:42.

Således måste Johannes tidsangivelse "sex dagar före påsk" betyda sex dagar före Nisan 15, den första dagen av det osyrade brödets högtid som synonymt kallades påsk. Den dagen började alltså på kvällen den dag då Jesus hade blivit korsfäst som alltså var på påskens tillredelsedag, den dag då de sista förberedelserna gjordes och påskalammet slaktades ca kl 15. Jesus hade alltså sin sista måltid kvällen före tillredelsedagen, följande morgon korsfästes Jesus 9.00 på påskens tillredelsedag. Han dog samma dag kl 15.00 och sattes i graven innan sabbaten infann sig, alltså före solnedgången.

Ordet för förberedelsedag som används (paraskevee) har i den moderna grekiskan fått betydelsen fredag. (Finch s. 29)

När Johannes sa: sex dagar före påsk menade han alltså sex dagar före Nisan 15. Den kvällen då man satte sig ner för att äta påskalammet. Det som slaktats på eftermiddagen 14 Nisan. Denna bestämning behövs inför följande analys av påskveckans händelser.

Med dessa fakta som bakgrund kan vi titta lite närmare på de sista dagarna och vad som hände. Sex dagar bakåt från Nisan 14/15 för oss till lördag kväll/söndag 8/9 Nisan.. Det är söndag när Jesus anländer till Betania. Han kan inte ha anlänt dit på lördag p.g.a. att resande var förbjudet på sabbaten. Han äter kvällsmat den kvällen och drar sig tillbaka.

Jag har sorterat uppgifterna om varje dag så att om det är längre tillhörande textavsnitt så har jag först refererat till deras innehåll och sedan skrivit ut hela textavsnitten till sist så att man kan läsa dem i sin helhet om man vill eller så enbart nöja sig med referaten och hoppa till översikten av nästa dag.

Måndag 10 Nisan

Jesus rider in i Jerusalem. Vid kvällen återvänder Han till Betania som bara ligger en liten bit bort

¹²Nästa dag hade folk i stora skaror kommit till högtiden. När de fick höra att Jesus var på väg in i Jerusalem, ¹³tog de palmlad och gick ut för att möta honom. Och de ropade: ”Hosianna! Välsignad är han som kommer i Herrens namn, han som är Israels konung.” ¹⁴Och Jesus fann ett åsnefö och satt upp på det, såsom det står skrivet: ¹⁵*Frukta inte, du Sions dotter! Se, din konung kommer, ridande på ett åsnefö* (Joh 12:12-15)

Så kom han in i Jerusalem, in på tempelplatsen. Han såg sig omkring överallt, och eftersom det redan var sent på dagen, gick han ut till Betania med de tolv. (Mark 11:11)

Tisdag 11 Nisan

I Mark 11:12 konstateras att det är nästa dag när de lämnar Betania så är de hungriga. Det är här Jesus förbannar fikonsträdet. Sedan rensar han templet.

¹²När de dagen därefter var på väg från Betania, blev han hungrig. ¹³På långt håll såg han ett fikonsträd som hade gröna blad, och han gick dit för att se om han skulle finna något på det. Men när han kom fram till trädet, fann han ingenting annat än blad. Var det då inte fikonens tid? ¹⁴Jesus sade till trädet: ”Aldrig någonsin skall någon äta frukt från dig (Mark 11:12-14)

De kom till Jerusalem, och Jesus gick in på tempelplatsen och började driva ut dem som sålde och köpte. Han slog omkull borden för dem som växlade pengar och stolarna för dem som sålde duvor, ¹⁶och han tillät inte att man bar på något över tempelplatsen. ¹⁷Han undervisade dem och sade: ”Är det inte skrivet: *Mitt hus skall kallas ett bödens hus för alla folk?* Men ni har gjort det till ett rövarnäste.” ¹⁸När översteprästerna och de skriftlärda hörde detta, försökte de finna ett sätt att röja honom ur vägen. Ty de var rädda för honom, eftersom alla människor var överväldigade av hans undervisning. (Mark 11:15-18)

Därefter konstateras att när kvällen kom gick Jesus och hans lärjungar ut ur staden, antagligen till deras bas på oljeberget.

¹⁹Så snart det blev kväll lämnade han staden. (Mark 11:19)

Onsdag 12 Nisan

Nästa morgon är trädet förtorkat från roten. Det är nu onsdag. Jesus går igen till tempelområdet och har en rad diskussioner med de skriftlärde och sadduceerna.. Kapitel 11 och 12 är ägnat åt dessa i sin helhet.

Sedan berättar Markus att Jesus lämnade templet och drog sig tillbaka till Oljeberget. Mark 13:1-37. Luk 21:37 Här ges den berömda oljebergsprofetian som även finns återgiven i Matteus 24-25 och Lukas 21. Det här var Jesu sista utläggning och avslutade Jesu allmänna tjänst förutom Jesu avskedstal i Johannes 13-16.

I Mark 14:1 säger Markus att det nu är 2 dagar till påsken och det osyrade brödets högtid. Matteus säger samma sak i Matt 26:1-2. De två begreppen används synonymt vilket sägs ut i Lukas 22:1

14¹Det var nu två dagar kvar till påsken och det osyrade brödets högtid. Överstepräster och de skriftlärda sökte efter ett sätt att gripa Jesus med list och döda honom. ²De sade: ”Inte under högtiden, för att det inte skall uppstå oro bland folket.” (Mark 14:1, Matt 26:1-2)

Det osyrade brödets högtid som kallas påsk var nu nära (Lukas 22:1)

Josefus säger också samma sak ... "upon the approach of that feast of unleavened bread, which is called the passover... (Whiston 1667-1752; Ant. Of the Jews 7:9:3)

Två dagar före påskfirningen inleds fredag kväll leder oss till onsdag kväll, vilket bekräftar den givna kronologin.

Efter Jesu profetiska utläggning på oljeberget beslutar de att gå tillbaka till Betania, kanske för att de vet att de religiösa ledarna börjat smida planer på att fånga Jesus. Här träffar de den spetälske Simon i hans hus i Betania. Här smörjer Maria Magdalena Jesus och Judas går ut för att köpslå om att förråda Jesus. Mark 14:3-11

Här följer nu de här avsnitten utskrivna.

Så snart det blev kväll lämnade han staden.

Lär av fikonsträdet

²⁰När de tidigt på morgonen gick förbi fikonsträdet, såg de att det hade torkat nerifrån roten. ²¹Petrus kom ihåg vad som hade hänt och sade till Jesus: ”Rabbi, se, fikonsträdet som du förbannade har torkat.” ²²Jesus svarade dem: ”Tro på Gud! ²³Amen säger jag er: Om någon säger till detta berg: Lyft dig och kasta dig i havet, och inte tvivlar i sitt hjärta utan tror att det han säger skall ske, då skall det ske. ²⁴Därför säger jag er: Allt vad ni ber om och begär, tro att ni har fått det, så skall det vara ert. ²⁵Och när ni står och ber, så förlåt om ni har något emot någon. Då skall också er himmelske Fader förlåta er era överträdelse.”

Frågan om Jesu fullmakt

²⁷De kom in i Jerusalem igen, och när Jesus gick omkring på tempelplatsen, kom överstepräster och de skriftlärda och de äldste fram till honom ²⁸och frågade: ”Vad har du för fullmakt att göra detta? Och vem har gett dig den fullmakten att göra det?” ²⁹Jesus svarade dem: ”Jag vill fråga er om en sak. Svara mig på den, så skall jag säga er vad jag har för fullmakt att göra detta. ³⁰Johannes dop,

var det från himlen eller från människor? Svara mig!”³¹ De överlade med varandra: ”Säger vi: Från himlen, kommer han att fråga: Varför trodde ni då inte på honom?”³² Säger vi: Från människor...” – Men det vågade de inte för folket, eftersom alla ansåg att Johannes verkligen var en profet.³³ De svarade Jesus: ”Vi vet inte.” Han sade till dem: ”Då säger inte heller jag er vad jag har för fullmakt att göra detta.”

Liknelsen om de onda vingårdsarbetarna

12¹Sedan började Jesus tala till dem i liknelser: ”En man planterade en vingård. Han satte stängsel kring den, högg ut en vinpress och byggde ett vaktorn. Därefter arrenderade han ut den till vingårdsarbetare och reste bort.² När tiden var inne, skickade han en tjänare till vingårdsarbetarna för att få sin del av vingårdens avkastning.³ Men de tog fast honom, slog honom och skickade i väg honom tomhänt.⁴ Då skickade han en annan tjänare till dem. Honom slog de i huvudet och hånade.⁵ Sedan skickade han ännu en och honom dödade de. Han skickade också många andra. En del slog de, andra dödade de.

⁶Ännu en hade han, en älskad son. Honom sände han till slut till dem. Han tänkte: De kommer att ha respekt för min son.⁷ Men vingårdsarbetarna sade till varandra: Här har vi arvtagaren! Kom, låt oss döda honom, så blir arvet vårt.⁸ Och de tog fast honom, dödade honom och kastade ut honom ur vingården.⁹ Vad skall nu vingårdens herre göra? Han skall komma och döda vingårdsarbetarna och lämna vingården till andra.

¹⁰Har ni inte läst det här stället i Skriften: *Den sten som byggnadsarbetarna kastade bort har blivit en hörnsten.*¹¹ *Herren har gjort detta, och underbar är den i våra ögon.*¹² De hade nu velat gripa honom men vågade inte för folket. De förstod att det var med tanke på dem som han hade berättat liknelsen. Och de lämnade honom och gick sin väg.

Skatt till kejsaren

¹³Sedan sände de till honom några fariseer och herodianer för att snärja honom genom något ord.¹⁴ De kom till honom och sade: ”Mästare, vi vet att du är trovärdig och inte tar parti för någon utan behandlar alla lika. Du ger en rätt undervisning om Guds väg. Är det tillåtet att betala skatt till kejsaren eller är det inte tillåtet? Skall vi betala eller inte?”¹⁵ Men Jesus förstod att de hycklade och sade till dem: ”Varför försöker ni snärja mig? Ge mig ett mynt och låt mig se på det.”¹⁶ De räckte fram ett, och han frågade dem: ”Vems bild och inskrift är detta?” De svarade: ”Kejsarens.”¹⁷ Då sade Jesus till dem: ”Ge då kejsaren vad som tillhör kejsaren, och Gud vad som tillhör Gud.” Och de förundrade sig över honom.

De dödas uppståndelse

¹⁸Till Jesus kom också sadduceer – dessa påstår att det inte finns någon uppståndelse – och de frågade honom:¹⁹ ”Mästare, Mose har gett oss denna föreskrift: *Om någon har en bror som dör och efterlämnar hustru men inga barn, då skall hans bror gifta sig med henne och skaffa barn åt sin bror.*²⁰ Nu fanns där sju bröder. Den förste gifte sig. Han dog utan att ha lämnat efter sig några barn.²¹ Den andre gifte sig med henne, men också han dog barnlös. På samma sätt gick det med den tredje.²² Ingen av de sju lämnade barn efter sig. Sist av alla dog kvinnan.²³ Vid uppståndelsen, när de uppstår, vem av dessa skall hon då vara hustru till? Alla sju var ju gifta med henne.”

²⁴Jesus sade till dem: ”Tar ni inte fel, just därför att ni inte förstår Skrifterna och inte heller Guds makt?²⁵ När de döda uppstår gifter de sig inte och blir inte bortgifta, utan de är som änglarna i himlen.²⁶ Men när det gäller de dödas uppståndelse, har ni då inte i Moses bok läst stället om törnbusken, hur Gud sade till Mose: *Jag är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud?*²⁷ Han är inte de dödas utan de levandes Gud. Ni misstar er fullständigt.”

Det viktigaste budet

²⁸En av de skriftlärdade som hörde dem diskutera fann att Jesus hade gett dem ett bra svar. Han kom fram till honom och frågade: ”Vilket är det största av alla buden?” ²⁹Jesus svarade: ”Det största är detta: *Hör Israel! Herren, vår Gud, Herren är en,* ³⁰*och du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft.* ³¹Sedan kommer detta: *Du skall älska din nästa som dig själv.* Inget annat bud är större än dessa.” ³²Den skriftlärdade sade: ”Du har rätt, Mästare, det är sant som du säger. Han är en, och det finns ingen annan än han. ³³Och att älska honom av hela sitt hjärta och av hela sitt förstånd och av hela sin kraft och att älska sin nästa som sig själv, det är mer än alla brännoffer och andra offer.” ³⁴När Jesus hörde att mannen hade svarat förståndigt, sade han till honom: ”Du är inte långt från Guds rike.” Sedan vågade ingen fråga honom längre.

Är Messias Davids son?

³⁵Då Jesus undervisade i templet frågade han: ”Hur kan de skriftlärdade säga att Messias är Davids son? ³⁶David har själv sagt genom den helige Ande: *Herren sade till min Herre: Sätt dig på min högra sida, tills jag har lagt dina fiender under dina fötter.* ³⁷David kallar honom Herre. Hur kan Messias då vara Davids son?” Den stora folkskaran lyssnade gärna på honom.

Jesus varnar för de skriftlärdade

³⁸När Jesus undervisade sade han också: ”Akta er för de skriftlärdade, som tycker om att gå omkring i långa mantlar och bli hälsade på torgen ³⁹och sitta på de främsta platserna i synagogorna och få hedersplatserna vid festmåltiderna. ⁴⁰De äter änkorna ur husen och ursäktar sig med sina långa böner. De skall få en så mycket strängare dom.”

Änkans offergåva

⁴¹Jesus satte sig mitt emot offerkistan och såg hur folket lade pengar i den. Många rika gav mycket. ⁴²Där kom också en fattig änka och lade ner två små kopparmynt, några ören. ⁴³Då kallade han till sig sina lärjungar och sade till dem: ”Amen säger jag er: Denna fattiga änka lade dit mer än alla de andra som lade något i offerkistan. ⁴⁴Ty alla gav de av sitt överflöd, men hon gav av sin fattigdom, allt vad hon hade att leva på.” (Mark 11:19-12:44)

Tiden för templets ödeläggelse

13¹När Jesus gick ut från templet, sade en av hans lärjungar till honom: ”Mästare, se vilka stenar och vilka byggnader!” ²Jesus sade till honom: ”Du ser dessa stora byggnader. Här skall inte sten lämnas på sten, utan allt kommer att brytas ner.”

³Jesus satt på Oljeberget mitt emot templet, och Petrus, Jakob, Johannes och Andreas var ensamma med honom. Då frågade de: ⁴”Säg oss när detta skall ske? Och vad är det för tecken som visar när allt detta till sist kommer att hända?” ⁵Jesus sade till dem: ”Se till att ingen bedrar er. ⁶Många skall komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och de skall bedra många. ⁷När ni får höra stridslarm och rykten om krig, bli då inte förskräckta. Sådant måste komma, men därmed har slutet ännu inte kommit. ⁸Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike. Det skall bli jordbävningar på många platser, och det skall uppstå hungersnöd. Detta är början på ’födslovandorna’.

⁹Var på er vakt! Man skall utlämna er åt domstolar och misshandla er i synagogor, och ni kommer att ställas inför landshövdingar och kungar för min skull och stå som vittnen inför dem. ¹⁰Men först måste evangeliet predikas för alla folk. ¹¹När man för bort er och utlämnar er, så gör er inte bekymmer för vad ni skall säga. Vad som ges er i den stunden skall ni tala. Det är inte ni som då talar, utan den helige Ande. ¹²En bror kommer att utlämna sin bror till att dödas, en far sitt barn,

och barn skall sätta sig upp mot sina föräldrar och döda dem. ¹³Ni kommer att bli hatade av alla för mitt namns skull. Men den som håller ut intill slutet skall bli frälst.

¹⁴När ni ser 'förödelsens styggelse' stå där han inte skulle stå – den som läser detta bör noga lägga märke till det – då skall de som bor i Judeen fly bort till bergen. ¹⁵Den som är på taket skall inte stiga ner och gå in för att hämta något i sitt hus, ¹⁶och den som är ute på åkern skall inte vända tillbaka för att hämta sin mantel. ¹⁷Ve dem som väntar barn eller ammar i de dagarna! ¹⁸Be att det inte händer på vintern. ¹⁹Ty det skall i de dagarna komma en sådan nöd att något liknande inte har förekommit sedan Gud i begynnelsen skapade världen, och inte heller skall komma. ²⁰Om Herren inte förkortade den tiden skulle ingen människa bli frälst. Men för de utvaldas skull har han förkortat den tiden. ²¹Om någon då säger till er: Se, här är Messias, eller: Se, där är han, så tro det inte. ²²Falska messiasgestalter och falska profeter skall träda fram och göra tecken och under för att om möjligt leda de utvalda vilse. ²³Men var på er vakt! Jag har sagt er allt i förväg.

Människosonens återkomst

²⁴Men i de dagarna, efter denna nöd, skall solen förmörkas, och månen skall inte ge sitt sken.

²⁵Stjärnorna skall falla från himlen, och himlens krafter skall skakas. ²⁶Då skall man få se Människosonen komma bland molnen med stor makt och härlighet. ²⁷Och då skall han sända ut änglarna och samla sina utvalda från de fyra väderstrecken, från jordens ända till himlens yttersta gräns.

²⁸Lär av en jämförelse med fikonträdet. Redan när kvisten blivit mjuk och bladen spricker ut, vet ni att sommaren är nära. ²⁹När ni ser allt detta hända, skall ni på samma sätt veta att han är nära och står vid dörren. ³⁰Amen säger jag er: Detta släkte skall inte förgå, förrän allt detta händer. ³¹Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall inte förgå. ³²Men om den dagen eller den stunden vet ingen något, inte änglarna i himlen, inte ens Sonen, ingen utom Fadern.

³³Var på er vakt och håll er vakna, ty ni vet inte när tiden är inne. ³⁴Det är som när en man reste bort. Han lämnade sitt hus och gav sina tjänare i uppdrag att sköta var och en sin uppgift. Portvakten befallde han att vara vaksam. ³⁵Vaka därför! Ni vet inte när husets herre kommer, om det sker på kvällen eller vid midnatt eller på efternatten eller på morgonen. ³⁶Vaka, så att han inte plötsligt kommer och finner att ni sover. ³⁷Vad jag säger till er, det säger jag till alla: Vaka!"

Onda anslag mot Jesus

14¹Det var nu två dagar kvar till påsken och det osyrade brödets högtid. Överstepräster och de skrifflärda sökte efter ett sätt att gripa Jesus med list och döda honom. ²De sade: "Inte under högtiden, för att det inte skall uppstå oro bland folket."

En kvinna smörjer Jesus

³När Jesus var i Betania och låg till bords i Simon den spetälskes hus, kom en kvinna som hade en alabasterflaska med dyrbar äkta nardusolja. Hon bröt upp flaskan och hällde ut oljan över hans huvud. ⁴Några blev upprörda och sade: "Varför detta slöseri med oljan! ⁵Den hade man kunnat sälja för mer än tre hundra denarer och ge åt de fattiga." Och de grälade på henne. ⁶Men Jesus sade: "Låt henne vara! Varför oroar ni henne? Hon har gjort en god gärning mot mig. ⁷De fattiga har ni alltid hos er, och när ni vill kan ni göra gott mot dem, men mig har ni inte alltid. ⁸Hon har fullgjort sin uppgift. I förväg har hon smort min kropp till begravningen. ⁹Amen säger jag er: Överallt i världen där evangeliet predikas, skall man också berätta vad hon gjorde och komma ihåg henne."

Judas förråder Jesus

¹⁰Men Judas Iskariot, en av de tolv, gick till överstepräster för att utlämna Jesus åt dem. ¹¹När de hörde det blev de glada och lovade honom en summa pengar. Sedan sökte han efter ett lämpligt tillfälle att förråda honom. (Mark 13:1-14:11)

Templet skall brytas ner

24När Jesus lämnade templet och var på väg ut, kom hans lärjungar fram och visade honom på tempelbyggnaderna. ²Men han sade till dem: ”Ni ser allt detta. Amen säger jag er: Här skall inte lämnas sten på sten. Allt skall brytas ner.”

Nöd och förföljelse

³När Jesus sedan satt på Oljeberget och lärjungarna var ensamma med honom, gick de fram till honom och frågade: ”Säg oss: När skall detta ske, och vad blir tecknet på din återkomst och den här tidsålderns slut?” ⁴Jesus svarade dem: ”Se till att ingen bedrar er. ⁵Ty många skall komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och de skall leda många vilse. ⁶Ni kommer att höra stridslarm och rykten om krig. Se då till att ni inte blir skrämda. Ty detta måste hända, men därmed har slutet ännu inte kommit. ⁷Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike, och det skall bli hungersnöd och jordbävningar på den ena platsen efter den andra. ⁸Men allt detta är bara början på ’födslovåndorna’.

⁹Då skall man utlämna er till att misshandlas och dödas, och ni kommer att bli hatade av alla folk för mitt namns skull. ¹⁰Och då skall många komma på fall, och de skall förråda varandra och hata varandra. ¹¹Många falska profeter skall träda fram och bedra många. ¹²Och eftersom laglösheten tilltar, kommer kärleken att svalna hos de flesta. ¹³Men den som håller ut intill slutet skall bli frälst. ¹⁴Och detta evangelium om riket skall predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk, och sedan skall slutet komma.

Förödelsens styggelse

¹⁵När ni då ser ’förödelsens styggelse’, som profeten Daniel talar om, stå på helig plats – den som läser detta bör noga lägga märke till det – ¹⁶då måste de som är i Judeen fly bort till bergen. ¹⁷Den som är på taket skall inte gå ner för att ta med sig det som finns i huset, ¹⁸och den som är på åkern skall inte vända tillbaka för att hämta sin mantel. ¹⁹Ve dem som väntar barn eller ammar i de dagarna! ²⁰Be att ni inte måste fly under vintern eller på sabbaten. ²¹Ty då skall det bli en så stor nöd att något liknande inte förekommit sedan världens begynnelse och aldrig mer skall förekomma. ²²Och om inte den tiden förkortades, skulle ingen människa bli frälst. Men för de utvaldas skull kommer den tiden att förkortas.

²³Om någon då säger till er: Se här är Messias, eller: Där är han, så tro det inte. ²⁴Ty falska messiasgestalter och falska profeter skall träda fram och göra stora tecken och under för att om möjligt bedra även de utvalda. ²⁵Jag har nu sagt er detta i förväg. ²⁶Om de alltså säger till er: Han är i öknen, så gå inte dit, eller: Han är i de inre rummen, så tro det inte. ²⁷Ty liksom blixten går ut från öster och syns ända borta i väster, så skall Människosonens ankomst vara. ²⁸Där den döda kroppen är samlas gamarna.

Människosonens återkomst

²⁹Strax efter de dagarnas nöd skall solen förmörkas och månen inte ge sitt sken. Stjärnorna skall falla från himlen, och himlens krafter skall skakas. ³⁰Då skall Människosonens tecken synas på himlen, och jordens alla folk skall jämra sig, när de ser Människosonen komma på himlens moln med stor makt och härlighet. ³¹Med starkt basunljud skall han sända ut sina änglar, och de skall samla hans utvalda från de fyra väderstrecken, från himlens ena ända till den andra.

³²Lär av en jämförelse med fikonsträdet. Redan när kvisten blir mjuk och bladen spricker ut, vet ni att sommaren är nära. ³³När ni ser allt detta vet ni på samma sätt att han är nära och står vid dörren. ³⁴Amen säger jag er: Detta släkte skall inte dö, förrän allt detta händer. ³⁵Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå. ³⁶Men om den dagen eller stunden vet ingen något, inte himlens änglar, inte ens Sonen, ingen utom Fadern.

³⁷Ty som det var i Noas dagar, så skall det vara vid Människosonens återkomst. ³⁸Som människorna levde dagarna före floden: de åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken, ³⁹och de visste ingenting, förrän floden kom och ryckte bort dem alla – så skall Människosonens ankomst vara. ⁴⁰Då skall två män vara ute på åkern. Den ene skall tas med, den andre lämnas kvar. ⁴¹Två kvinnor skall mala på en handkvarn. Den ena skall tas med, den andra lämnas kvar.

⁴²Var därför vaksamma. Ty ni vet inte vilken dag er Herre kommer. ⁴³Men det förstår ni att om husets ägare visste när på natten tjuven kom, då skulle han hålla sig vaken och inte tillåta att någon bröt sig in i hans hus. ⁴⁴Var därför också ni beredda! Ty i en stund när ni inte väntar det kommer Människosonen.

⁴⁵Om det finns en trogen och förståndig tjänare, som av sin herre blivit satt över de andra tjänarna för att ge dem mat i rätt tid, ⁴⁶salig är den tjänaren, om hans herre finner honom göra så, när han kommer. ⁴⁷Amen säger jag er: Han skall sätta honom över allt vad han äger. ⁴⁸Men om tjänaren är ond och säger i sitt hjärta: Min herre dröjer, ⁴⁹och han börjar slå de andra tjänarna och äter och dricker med dem som är druckna, ⁵⁰då skall hans herre komma en dag när tjänaren inte väntar honom och i en stund han inte känner till ⁵¹och hugga honom i stycken och låta honom få sin plats bland hycklare. Där skall man gråta och skära tänder.

Liknelsen om de tio jungfrurna

25¹Då skall himmelriket liknas vid tio jungfrur som tog sina lampor och gick ut för att möta brudgummen. ²Fem av dem var oförståndiga och fem var förståndiga. ³De oförståndiga tog sina lampor men tog ingen olja med sig. ⁴De förståndiga tog olja i kärlen tillsammans med sina lampor. ⁵Då nu brudgummen dröjde, blev de alla sömniga och somnade. ⁶Vid midnatt hördes ett rop: Se, brudgummen kommer! Gå ut och möt honom. ⁷Då vaknade alla jungfrurna och gjorde i ordning sina lampor. ⁸De oförståndiga sade till de förståndiga: Ge oss av er olja! Våra lampor slocknar. ⁹De förståndiga svarade: Den räcker kanske inte både för oss och för er. Gå i stället till dem som säljer och köp. ¹⁰Men när de hade gått för att köpa kom brudgummen. Och de som stod färdiga gick med honom in till bröllopfesten, och dörren stängdes. ¹¹Sedan kom de andra jungfrurna tillbaka och sade: Herre, Herre, öppna för oss! ¹²Men han svarade: Amen säger jag er: Jag känner er inte. ¹³Vaka därför, ty ni vet inte vilken dag eller timme han kommer.

Liknelsen om talenterna

¹⁴Det kommer att bli som när en man skulle resa utomlands. Han kallade till sig sina tjänare och lämnade sin förmögenhet åt dem. ¹⁵En gav han fem talenter, en annan två och en tredje en talent – var och en efter hans förmåga. Sedan gav han sig i väg. ¹⁶Den som hade fått fem talenter gick genast och satte dem i omlopp och tjänade fem talenter till. ¹⁷Den som hade fått två talenter tjänade på samma sätt två till. ¹⁸Men den som fått en talent gick och grävde ner den i marken och gömde sin herres pengar.

¹⁹En lång tid därefter kom tjänarnas herre och krävde redovisning av dem. ²⁰Den som hade fått fem talenter kom då och lämnade fram fem talenter till och sade: Herre, fem talenter överlämnade du åt mig. Nu har jag tjänat fem till. ²¹Hans herre sade till honom: Bra, du gode och trogne tjänare. Du har varit trogen i det lilla. Jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje! ²²Så kom den som hade fått två talenter fram och sade: Herre, två talenter överlämnade du åt mig. Här är två till som jag har tjänat. ²³Hans herre sade till honom: Bra, du gode och trogne tjänare. Du har varit trogen i det lilla. Jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje!

²⁴Också den som hade fått en talent kom fram. Han sade: Herre, jag vet att du är en hård man, som skördar där du inte har sått och samlar in där du inte har strött ut. ²⁵Av fruktan för dig gick jag och gömde din talent i jorden. Här har du vad som är ditt. ²⁶Hans herre svarade honom: Du onde och late tjänare. Du visste att jag skördar där jag inte har sått och samlar in där jag inte har strött ut. ²⁷Då

borde du ha satt in mina pengar i en bank, så att jag hade fått igen det som är mitt med ränta när jag kom. ²⁸Ta därför ifrån honom talenten och ge den åt honom som har tio talenter. ²⁹Ty var och en som har skall få, och det i överflöd, men den som inget har, från honom skall tas också det han har. ³⁰Kasta ut den oduglige tjänaren i mörkret här utanför. Där skall man gråta och skära tänder.

Människosonens dom

³¹När Människosonen kommer i sin härlighet och alla änglar med honom, då skall han sätta sig på sin härlighets tron. ³²Och alla folk skall samlas inför honom, och han skall skilja dem från varandra, som en herde skiljer fåren från getterna. ³³Och fåren skall han ställa på sin högra sida och getterna på den vänstra. ³⁴Då skall konungen säga till dem som står på hans högra sida: Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse. ³⁵Ty jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig. ³⁶Jag var naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. Jag var i fängelse och ni kom till mig. ³⁷Då skall de rättfärdiga svara honom: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig att äta, eller törstig och gav dig att dricka? ³⁸Och när såg vi dig vara främling och tog emot dig eller naken och klädde dig? ³⁹Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig? ⁴⁰Då skall konungen svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.

⁴¹Sedan skall han säga till dem som står på den vänstra sidan: Gå bort ifrån mig, ni förbannade, till den eviga elden som är beredd åt djävulen och hans änglar. ⁴²Ty jag var hungrig och ni gav mig inte att äta. Jag var törstig och ni gav mig inte att dricka. ⁴³Jag var främling och ni tog inte emot mig, naken och ni klädde mig inte, sjuk och i fängelse och ni besökte mig inte. ⁴⁴Då skall de svara: Herre, när såg vi dig hungrig eller törstig eller som främling eller naken eller sjuk eller i fängelse och tjänade dig inte? ⁴⁵Då skall han svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni inte har gjort för en av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig. ⁴⁶Och dessa skall gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv.”

Onda anslag mot Jesus

26¹När Jesus hade avslutat hela detta tal, sade han till sina lärjungar: ²”Ni vet att det om två dagar är påsk. Då skall Människosonen bli utlämnad till att korsfästas.” ³Översteprästerna och folkets äldste samlades nu i översteprästen Kajfas palats. ⁴De planerade att gripa Jesus med list och döda honom. ⁵Men de sade: ”Inte under högtiden så att det uppstår oro bland folket.”
(Matt 24-26:5)

Torsdag 13 Nisan

Hittills har alltså synoptikerna noggrant följt med händelserna under påskveckan dag för dag. Men vad sker nu, vad har de att säga om torsdagen 13 Nisan? Ingenting! Direkt efter att ha avslutat händelserna från Nisan 12 säger Markus, Matteus och Lukas såhär:

På första dagen av det osyrade brödets högtid, när man slaktade påskalammet, frågade hans lärjungar honom: ”Vart vill du att vi skall gå och ställa i ordning, så att du kan äta påskalammet?” (Mark 14:12)

Första dagen i det osyrade brödets högtid gick lärjungarna fram till Jesus och frågade: ”Var vill du att vi skall ställa i ordning, så att du kan äta påskalammet?” (Matt 26:17)

Så kom den dag i det osyrade brödets högtid, när påskalammen skulle slaktas. ⁸Då sände Jesus i väg Petrus och Johannes och sade: ”Gå och gör i ordning, så att vi kan äta påskalammet.” (Luk 22:7)

Vad som sägs här skulle tyda på att det nu var Fredagen den 14 Nisan och att nu var skulle påskalammet slaktas. Men här är det nånting som bör noteras. Skulle lärjungarna, som givetvis hade firat flera påskhögtider, också tillsammans med Jesus, gått omkring ända till den tid då påskalammen slaktas utan att ha en aning om var de överhuvudtaget skulle samlas för att äta påskalammet. Det här var judarnas största högtid! Förberedelserna för måltiden var noggranna. Bl.a. måste ju man noggrant gå igenom huset för att försäkra sig om att varje smula av syrat bröd skulle vara borta ur huset. En mängd ingredienser måste inhandlas och tillagas på rätt sätt för att man skulle kunna äta påskalammet på föreskrivet sätt.

Så Jesus skulle ha lagt en stor börda på lärjungarnas axlar om han först när tiden var inne sa att nu skulle de börja förbereda, när allt redan borde vara klart. Vi ska också komma ihåg att den enda platsen där offer av påskalammen kunde ske var vid templet. Lärjungarna kunde inte offra det själva någon annanstans, i så fall skulle de ha brutit lagens goda föreskrifter på Jesu befallning och Jesus skulle bara ha dött för sin egen synd utan att kunna sona våra. Vi ska då också komma ihåg att detta var ett tidskrävande projekt när tiotusentals människor trängdes vid templet vid tiden för påskalammens offrande. Dessa skedde ca 13.30-15.30. Före det skulle ett påskalam köpas färdig granskat eller så skulle det granskas av prästerna. Denna noggranna granskning inleddes egentligen redan tidigt från morgonen. Så igen: skulle lärjungarna ha stått oförberedda tills tiden för påskalammens slaktande skulle det inte gått att hinna förbereda för något påskafirande det året...

Nej, det finns nog inte en hel dags tomrum i de synoptiska evangelierna. Antagligen kom de till Jesus ganska tidigt den 13 Nisan för att ta reda på var de skulle förbereda påskmåltiden. Sedan spenderade Petrus och Johannes hela den dagen med att finna den övre salen samt att förbereda firningen, inhandla ingredienser, finkamma huset på syrat bröd m.m. De förberedde inte endast påskmåltiden utan hela veckans festligheter. Det osyrade brödets högtid följde ju direkt efter påskkvällens händelser och de festligheterna pågick ju en hel vecka.

Vi kommer ihåg att de tre synoptikerna är i total samstämmighet om att efter utläggningen vid Oljeberget var det ännu två dagar fram till påsken onsdagen den 12 Nisan.

Jesus visste nog förstås vad han gjorde. Han var inte oorganiserad och oplanerad till den grad att han inte visste att förbereda för påskveckans firning i tid. Men Han visste att Han måste ha tillfälle

till en sista måltid med lärjungarna där han skulle instifta det nya förbundet. Det såg Jesus till genom de hemlighetsfulla förberedelserna att han fick, utan att hans motståndare skulle få reda på var han höll hus och på så vis kunna störa Honom eller på något sätt krångla till Guds planer för Honom. Allt var under högsta kontroll. Allt skedde enligt Guds lags föreskrifter!

När Jesus under måltidens gång sa "gör detta till min åminnelse", så ledde Han inte någon gemenskapsmåltid där alla Hans lärjungar följde hans ledning. Det Han gjorde var att Han berättade vad de skulle göra nästa kväll, inte vad de skulle göra nästa gång om ett från och med nu. Vad Jesus gjorde var att Han avslöjade för sina lärjungar vad som skulle hända nästa kväll. De kunde knappt tro sina öron när Jesus berättar att Han inte kan vara med och fira påskmåltiden med dem nästa natt.

Efter att lärjungarna hade förberett påskfirningen och det osyrade brödets festvecka och de samlats tillsammans för att äta gör Jesus lärjungarna stumma genom att förkunna att "jag har längtat mycket efter att äta detta påskalamm med er, innan mitt lidande börjar. Ty jag säger er att jag inte kommer att äta det förrän det får sin fullbordan i Guds rike" (Luk 22:15-16) I den Interlineära Bibeln översätts det ...aldrig på något sätt skall jag äta... Ordet påskalamm (passover) refererar inte till den specifika måltiden (lika litet som påskalamm gör det i många översättningar utan till firningen överhuvudtaget det året.

Vi behöver alltså observera att Jesus säger att han inte skall äta påskalammet igen förrän det får sin fullbordan i himlen före den sista måltiden inleds. Så vi kan förstå att Jesus hade längtat att fira en sista påskfest med lärjungarna innan hans slutliga lidande börjar. En tydligare översättning vore då:

"Then he said to them: With desire I desired this Passover, to eat with you before my suffering. But I tell you that there is no way that I will eat of it until it is fulfilled in the kingdom of God" (Luk 22:15-16)

I den interlineära grekisk engelska översättningen:

"And he said to them, with great desire I desired this passover to eat with you before I suffer. For I say to you that I may by no means eat it until it is fulfilled in the Kingdom of God. (Luk 22:15-16)

Jesus firade påsken varje år med lärjungarna, men nu berättade han den chockerande nyheten för sina lärjungar att han aldrig skulle "äta påskalammet" innan den får sin fullbordan i Guds rike - Han berättar det kvällen före, när allt är i ordningställt och firningen står för dörren... Han hade intensivt längtat efter att få äta det en sista gång tillsammans med dem, men det fick han inte.

Följande bild kan kanske tydliggöra:

Om någon säger till dig att nu ska vi göra i ordning för thanksgiving en dag före den infaller, skulle du då dra slutsatsen att nu ska vi fira den en dag tidigare än normalt, eller är det inte så att det innebär att då går du och handlar det som behövs, snyggar till hemmet rengör badrummet ställer i ordning bord och stolar m.m.. Varför skulle man vänta till sista minuten med att få allt klart? Om den personen senare samma dag när ni har satt er ner tillsammans säger till dig: Jag hade gärna velat vara med på thanksgiving middagen men jag kan inte. Skulle du då anta att den personen talar om den måltid ni då håller på och äter eller om den det var tänkt ni skulle äta tillsammans nästa dag.

Även om Jesus gav sina lärjungar alla indikationer om att de skulle fira en normal påsk tillsammans det året gav Han dem vid kvällsmåltiden det chockartade beskedet att det skulle bli ändrade planer. Hur skulle det ha varit om Han under det Han åt det årets påskalam "avslöjade" att om ett år skulle Han inte kunna fira det tillsammans med dem. Det blir ju nästan löjligt, åtminstone omotiverat. Jaha, ska du vara på någon längre resa då? Skulle Jesus ha stört den högtidliga och föreskrivna ceremonin där man ihågkom Hans Fars mäktiga under när Han räddade Israels barn undan slaveriet med att berätta något Han, enligt lärjungarnas sätt att se det, lika gärna kunde ha berättat när som helst det inkommande året. Det skulle bli nästintill parodi på en dåtida påskfirning där bordssällskapet helt skulle ha kommit av sig i ceremonin. Men nu var det ett omskakande besked. Vad skulle hända de närmaste dygnet om Jesus inte 24 timmar senare skulle kunna sätta sig ner tillsammans med lärjungarna och äta påskalammsmåltiden?

Johannes säger det mycket klart och tydligt när han säger att "det var strax före påskhögtiden... De åt kvällsmål..." Joh 13:1-2. Han bekräftar alltså att detta var före påsken och han ger ingen speciell betydelse åt maten, det var ett kvällsmål...

Det var strax före påskhögtiden, och Jesus visste att stunden hade kommit, då han skulle lämna denna värld och gå till Fadern. Han hade älskat sina egna här i världen, och han älskade dem in i det sista.

²De åt kvällsmål, och djävulen hade redan ingett Judas, Simon Iskariots son, den tanken att han skulle förråda honom (Joh 13:1-2)

När Paulus refererar till det här i 1 Kor 11:20-27 talar han enbart om Herrens måltid, han talar om natten då Han blev förrådd - inte att det var påskalammet eller "Sedern" som de samlats för. I sammanhanget blir det också klart att Herrens måltid nog intas mer än bara vid påsken en gång i året.

Om det nu var så att Jesus faktiskt visste, även tidigare, att han inte skulle kunna delta i påskalamms måltiden som vanligt det året - varför gav Han då lärjungarna föreställningen att allt skulle ske på normalt sätt. Kunde det vara så att Jesus ville att allt skulle te sig normalt in i det sista för Han visste att lärjungarna skulle ha mist fattningen och inte klarat av situationen annars. Det skulle inte ha blivit förberett med något rum om de vetat... Kunde det vara så att Jesus ville ha möjligheten att förklara allting för dem den sista måltiden, så nära symbolikens uppfyllande som möjligt...

P.g.a. att lärjungarna inte visste vad som väntade kunde de med bibehållen handlingskraft ge sig iväg och förbereda inte enbart följande kvälls påskalammsmåltid utan även den direkt påföljande veckans festligheter (det osyrade brödets högtid). Skulle de fira påskalammsmåltid samma dag var de för sent ute för allting (till templet och skaffa påskalam, städa huset, göra i ordning föreskrivna ingredienser och maträtter m.m.). Rummet de förberedde skulle utgöra platsen för Jesus och Hans lärjungar att vistas i hela veckan.. Lärjungarna var fortfarande i detta övre rum när Jesus återvände till dem efter sin uppståndelse. (Tolkningen att förberedelserna var för hela veckan ser jag som en tolkning som kanske stämmer, kanske inte). Bl.a. i Folkbibeln står det att de redde till påskalammet. Detta är en direkt missvisande översättning (eller snarare en översättning där man tolkat in att vad de gjorde var att göra klart påskalammet) Det som står i texten är att de förberedde påskmåltidsfirningen (Sedern)

Vad innebär det att "bryta brödet"? Angav det att det var en ceremoniell påskalammsmåltid? Nej, det innebar bara att man åt tillsammans. Åtminstone senare så skulle allt syrat bröd vara utrensat

redan kvällen före påsken, men det kan hända att det inte var nödvändigt på Jesu tid. Ordet som används är det för bröd i allmänhet inte det specifika för osyrat bröd.

Det var efter måltiden Jesus gav instruktionen om brödet och vinet. Hur de skulle förstå det när de åt Sedern kvällen efter. Han visade dem hur de skulle minnas hans död - ett syndfritt offer som ger oss liv och näring.

Hur skulle lärjungarna ha kunnat tro att Judas gick ut för att göra inköp om han gått ut mitt under Sedern? För det första skulle alla andra äta påskalammet då, för det andra skulle det ha varit ytterst konstigt om någon avlägsnat sig under den heliga och högtidliga stunden då Sedern intogs med alla föreskrivna textläsningar, sånger och maträtter. Var det däremot en helt vanlig måltid så var slutsatsen inte konstig. Det kan även hända att de inledde den sista måltiden tidigare än man ofta tänkt sig om Judas skulle ha kunnat vänta sig att hitta öppna affärer ännu vid sitt utträde. Kanske inleddes måltiden en sen eftermiddag, tidig kväll.

Johannes var den sista att skriva ner sitt evangelium. Han förtydligade tidpunkten genom att uttryckligen hävda att den sista måltiden var strax före påsken.

Jesus kom inte till jorden för att äta en sista påskalammsmåltid, han kom för att bli vårt påskalamm!

Fredag Nisan 14

Efter att den sista måltiden var över blev Jesus arresterad i Getsemane omkring midnatt. Han togs under natten till översteprästen och sedan till Pilatus. Under morgontimmarna Nisan 14 blev han dömd av mobben som samlats och korsfästes ca 9.00, alltså vid tiden för morgonoffret. Han hängde på korset ca 6 timmar och dog ca 15.00. Det var vid tiden för påskalammens slaktande och aftnonoffret. P.g.a. att en stor sabbat (som samtidigt var den naturliga sabbaten och den första, extra festliga, dagen av det osyrade brödets högtid) höll på att inträda, krossades benen på Jesus medfångar ett spjut stacks genom hans sida och Jesus placerades i graven innan solen gick ner och sabbaten inträdde.

Vid hans död blev det samtidigt en jordbävning som skakade Jerusalem, döda stod upp. Allt det här skedde som ett tecken på vilken enormt viktig händelse som skedde.

Var samlades lärjungarna sen på kvällen? Ja, om det stämmer som föreslagits så samlades de i det rum som de gjort i ordning för veckans högtidsfirande. En del föreslår att det kan ha varit Josef från Arimateas hus. Kanske det, men då har vi förflyttat oss till vad som är spekulation eller alternativt kvalificerade gissningar.

När de den kvällen drack av vinet och åt av brödet förstod de vad Jesus talat om kvällen innan. De hade idag sett Jesu blod rinna och Jesu kropp brytas sönder, det sanna felfria påskalammet. Gör detta till min åminnelse... Detta hade inte Jesus sagt att de skulle göra vid nästa års seder, utan vid nästa kväll, alltså nu samma dag som Jesus dött.

Huruvida lärjungarna kunde samla sig på ett sådant sätt att det skulle ha varit möjligt för dem att klara av att fira påskmåltiden enligt givna föreskrifter är väl nog med tanke på omständigheterna synnerligen osäkert.

Hemligheten med synoptikernas vittnesbörd

Hur kan man då förklara synoptikernas synbara samsyn då de hävdar att det var på den första dagen av det osyrade brödets högtid som lärjungarna kom och frågade var de skall fira påskalammet. Förutom den här utsagan så är kronologin i harmoni mellan alla fyra evangelierna. Därför är det nog ett misstag att försöka rucka på allt annat istället för att hitta en annan förståelse till varför det står så här.

Matteus konstaterar helt enkelt (i grundtexten) att: på det första (i början) av det osyrade. Han hävdar alltså inte explicit att det var den första officiella dagen av festligheterna (Nisan 14). Redan på torsdagen (Nisan 13) skulle de sista resterna av syrat bröd avlägsnas.

Enligt tidiga vittnesbörd var det Matteus, och inte Markus, evangelium som skrevs först, och det skrevs först på Arameiska. Detta hävdar bl.a. Origenes och Eusebius i hans tidiga kyrkohistoria. Donald Guthrie hävdar i en introduktion till Nya Testamentet att ingen apostel skulle ha använt ett verk av en icke-apostel som grund för sin eget evangelium. Matteus var ju en apostel, medan Markus inte var det.

I Matteus finns det således inget problem då det gäller att harmoniera uttalandet med övriga kronologiska angivelser och med Johannesevangeliet. Men när Markus- och Lukas evangeliet skrevs ner år senare så användes antagligen Matteus som något slags grundmaterial. Då kanske de

uppfattade Matteus uttalande som att han sa att det var den första officiella dagen av festligheterna.

Var den sista måltiden en påskalammsmåltid?

Det har av de flesta ansetts vara underförstått att den sista måltiden Jesus åt med sina lärjungar var en påskalammsmåltid, även om det aldrig sägs att det var så. Den slutsatsen har man dragit mest på det enkla faktum att synoptikerna verkar hävda att det var på det osyrade brödets första dag som de satt ner tillsammans. Men synen att det var en påskalammsmåltid motsägs av flera andra faktorer.

Om det var en påskalammsmåltid de åt den första dagen av det osyrade brödet högtid så skulle Jesu arrestering, hans nattliga förhör, hans dom av Pilatus, mänskomassornas närvaro, Jesu transport av korset och Simon av Cyrene som kom från fälten, alla de passerande mänskorna vid korset... Allt detta skulle ha tilldragit sig på den stora sabbat och festdag som Nisan 15 utgjorde. Det kan anses som fullkomligt omöjligt. Dessutom blir ju brådskan att döma och korsfästa, samt få ner Jesus och rövarena från korset innan sabbaten bryter in fullständigt meningslöst, omotiverat och konstigt.

Se vidare bilagan om Jesu sista måltid där jag går igenom vad som sägs under den och jämför vad som borde hända om det var en sista måltid.

Den profetiska tidtabellen

De av Gud föreskrivna festligheterna fungerar även som en profetisk kalender. Om Jesus inte åt påskalammet det sista året utan själv blev vårt påskalamm, som Bibeln säger på andra ställen, så slaktades Jesus samma dag och samma klockslag som påskalammen slaktades - perfekt timing! I så fall lades han i graven och låg där hela det osyrade brödets första och festliga dag (Nisan 14 var ju den egentliga påsken). Det osyrade brödet talade om syndfrihet, om avsaknad av korruption och nedbrytning som jäst förorsakar och försnabbar. Jesu kropp i graven bröts inte ner. Han var en syndfri kropp som förmultningen eller döden inte kunde bryta ner. Han uppstod på den tredje dagen Nisan 16. Det var dagen för förstlingskärvens presenterande. Den representerade och var ett tecken på att också resten av skörden skulle bli lyckosam. Jesus uppstod som förstlingen av de döda, som ett tecken på att också alla andra som blir inlemmade i Honom skall stå upp en dag till evigt liv. Alltså jag upprepar - perfekt timing.

Men om Jesus inte dog när påskalammen slaktades utan dagen därpå, så kan man bara konstatera att han missar, han är i så fall hela tiden en dag för sent ute...

Påskalamm torsdag Nisan 13?

Det finns de som hävdar att olika kalendrar tillämpades och att Jesus och hans lärjungar skulle ha följt en annan än den gängse. Det är sant att det fanns olika synpunkter på kalenderfrågor. Men till dem hörde inte på vilken dag påskalammen skulle ätas. Det man inte var ense om var hur man skulle tolka föreskriften för förstlingsfruktens firande. De flesta och det som var förhärskande ansåg att "dagen efter sabbaten" syftade på det osyrade brödets första dag så att förstlingsfrukten skulle firas Nisan 16, medan en del sadduceer ansåg att det som avsågs var den vanliga sabbatens

efterföljande dag. Alltså kan man inte hävda att Jesus följde en annan kalender och därför skulle ha ätit påskalamm 13 Nisan.

Jesus kritiserade heller aldrig den kalender som följdes på Hans tid. Ända från Hans ungdom så firade Han påskfestligheterna i enlighet med traditionen. (Luk 2:42)

Kunde de inte ha fixat till det själv då. Det finns stränga föreskrifter i lagen om att offer får endast ske i templet. Jesus skulle ha brutit mot Guds uppenbarade vilja om han tillåtit privat offrande utfört av lärjungarna själva. Den enda tid det gick att få ett påskalamm var Nisan 14 fr.o.m eftermiddagen ca 15.00.

Det är kanske dags att flytta fokus från måltiden till Jesus - vårt påskalamm. Han kom inte för att äta ett påskalamm, Han kom för att bli ett påskalamm. Han var Lammet som var slaktat sedan världens begynnelse (Upp 13:8)